

Czy Homeopatia, jako szczególnie łagodne podejście terapeutyczne, może przetrwać i wzrastać w świecie przemocy?

George Vithoulkas¹

¹Uniwersytet Egejski, Grecja

Homeopathy 2020;109;179-181

Adres do korespondencji George Vithoulkas, Alonissos, North Sporades, 37005 Greece (e-mail: george@vithoulkas.com).

Abstrakt

Keywords

- ▶ homeopatia
 - ▶ społeczeństwo
 - ▶ przemoc
 - ▶ agresja
 - ▶ leczenie
- spersonalizowane

Ta krótka rozprawa naukowa podejmuje filozoficzne pytanie dotyczące miejsca homeopatii we współczesnym świecie. Powstaje pytanie, czy system terapeutyczny tak pokojowy, łagodny i pozbawiony przemocy jak homeopatia może przetrwać i rozwijać się w społeczeństwie, które często wykazuje przeciwne cechy.

Duża część współczesnego społeczeństwa jest bardziej zainteresowana szybkimi i skutecznymi uzdrowieniami, nawet jeśli mogą one również powodować skutki uboczne; natomiast homeopatia może zaoferować rozwiązania oparte na spersonalizowanym podejściu, które wymaga wielogodzinnego studiowania przypadku przez homeopatę celem znalezienia odpowiedniego, indywidualnego remedium dla przyniesienia pozytywnych rezultatów, jakie terapia może przynieść w przypadku głębokich chorób przewlekłych.

Wniosek jest taki, że homeopatia nie pasuje łatwo do nowoczesnego i pełnego przemocy społeczeństwa, które preferuje szybkie i inwazyjne rozwiązania swoich problemów klinicznych.

Tytuł tego artykułu to uzasadnione pytanie, które dręczy mój umysł od prawie trzech dekad, a ostatnio zajmuje mnie coraz bardziej. Odpowiedź na to pytanie jest kluczowa zarówno dla mnie, jak i moich studentów, którzy stosują to podejście terapeutyczne. Mimo, że potencjał terapeutyczny homeopatii był oczywisty dla milionów pacjentów i wielu tysięcy homeopatów i pomimo licznych nieuleczalnych przypadków przewlekłych opublikowanych w czasopismach medycznych,¹⁻¹⁵ nadal mamy długą drogę do przebycia, zanim homeopatia stanie się uznaną specjalizacją medyczną. Nie jest jasne, czy homeopatia kiedykolwiek będzie mogła zająć należne jej miejsce na polu medycyny ogólnej.

Jest to dziwny paradoks, że pomimo dowodów na to, że homeopatia klasyczna może skutecznie leczyć schorzenia przewlekłe, które w przypadku medycyny konwencjonalnej są uważane za nieuleczalne, dla większości autorytetów medycznych homeopatia w dalszym ciągu pozostaje kwestią nietykalną. Gdyby w medycynie konwencjonalnej wynaleziono lekarstwo na wcześniej, jak sądzono, nieuleczalną chorobę przewlekłą, odkrycie to trafiłoby na pierwsze strony gazet; ale doniesienia o analogicznych uzdrowieniach homeopatycznych spotykają się z całkowitą ciszą! Spróbowałem zastanowić się, co się stało z homeopatią i dlaczego jej zdumiewające efekty nie są doceniane tak bardzo, jak na to zasługują.

Homeopatia jest systemem terapeutycznym mającym na celu przywrócenie równowagi psychicznej, emocjonalnej i fizycznej organizmu. Jest to najbardziej „pokojowy” system terapeutyczny, który istnieje od dwóch stuleci z imponującym dorobkiem uzdrowień, a mimo to przez cały ten czas pozostaje w cieniu. Próbując wyjaśnić ten paradoks, zacznę od przykładu z codziennej praktyki klinicznej.

Zestresowany, przygnębiony, niepewny siebie, zirytowany i zmartwiony pacjent, który jest pod napięciem codziennych trudności, a także cierpi z powodu wielu fizycznych

niewygód i bólów, szuka pomocy w homeopatii. Homeopata zbada warunki, które spowodowały taki brak równowagi, a czasami po wielu godzinach skrupulatnego badania i studiowania przypadku spróbuje znaleźć właściwą substancję – indywidualne remedium – aby „zresetować”¹⁶ tę osobę i umożliwić jej powrót do zdrowego stanu. Po zastosowaniu tego indywidualnego remedium zdrowie pacjenta zostaje przywrócone, z ogólną równowagą i dobrym samopoczuciem.

Problemem jest to, jak długo może utrzymywać się równowaga fizyczna, emocjonalna i psychiczna¹⁷ u wrażliwego pacjenta, gdy żyje on w świecie tak jawnie dotkniętym przemocą i agresją? Jak długo może jego układ odpornościowy – wewnętrzna obrona organizmu – pozostawać w równowadze w zanieczyszczonej atmosferze, z żywnością wypełnioną chemikaliami, a na dodatek żyjący w wirze bezwzględnej rywalizacji i agresji, tak powszechnych w społeczeństwie? Doświadczenie pokazuje, że przywrócona równowaga nie utrzyma się długo: pod wpływem takiego stresu wrażliwy pacjent ponownie zacznie źle się czuć. Problem w tym, że gdy organizm powróci do stanu równowagi, wówczas jest znacznie bardziej podatny na stres niż organizm uprzednio osłabiony.

W wielu przypadkach pacjent nie wróci do homeopatii, myśląc, że leczenie powinno trwać wiecznie. Faktem jest, że pacjenci żyjący we współczesnym społeczeństwie muszą mierzyć się z wieloma przeszkodami zdrowotnymi. Nowoczesne społeczeństwo, które stworzyliśmy, podżega ludzi do coraz większej agresji. Gromadzenie dóbr materialnych ponad wszystko inne, czasami przybierające formę nieludzkiego zachowania, jest normalną praktyką. Merytokracja już dawno zniknęła ze świadomości zbiorowej, podczas gdy przejmowanie władzy za wszelką cenę jest przyjętą normą. Wszystkie te warunki tworzą bariery dla zdrowia ludzi w postaci lęków, fobii i depresji.

Ci, którzy poszukują i wspierają rozwój duchowy dla siebie i społeczeństwa, nie godząc się na kompromis ze swoim sumieniem i etyką moralną, są dziś uważani za skromną i słabą mniejszość. Nieliczne jednostki znajdują się wśród różnych grup cywili – na przykład wśród naukowców, artystów, lekarzy homeopatycznych, pracowników socjalnych, poszukiwaczy religii lub duchowości – ale wszyscy ci ludzie są marginalizowani ze względu na swój spokojny temperament. A ci, którzy nadal walczą będą wyczerpani, ponieważ większość społeczeństwa jest tak przesiąknięta przemocą i korupcją, że niemal automatycznie neguje wszelkie wysiłki na rzecz zmian podejmowanych przez małe grupy poszukujące pokoju i sprawiedliwości. Jednak to właśnie te małe grupy zasługują i doceniają opiekę, jaką zapewnia ta pokojowa terapia. Ci sami ludzie, mimo że są filarami społeczeństwa, czują się bezsilni próbując nakłonić innych do systemu terapii, który służy im tak dobrze i skutecznie.

W dzisiejszym świecie dominuje przemoc we wszystkich jej postaciach – między państwami, między narodami, między grupami terrorystycznymi, a także ze strony każdego, kto ma jakąkolwiek władzę nad wrażliwymi grupami. Ciekawe jest zatem to, że medycyna konwencjonalna, ze swoim ogólnie inwazyjnym podejściem, tak dobrze wpisuje się w mentalność dzisiejszego społeczeństwa i dlatego dominuje we współczesnym sektorze zdrowia. Rozwijając pierwotne pytanie tego artykułu: Czy w takim społeczeństwie homeopatia – system terapeutyczny bez użycia przemocy, który próbuje przywrócić wewnętrzny spokój i równowagę – może przetrwać i rozwijać się?

Jeśli dana osoba, zwłaszcza najbardziej percepcyjna, nie jest w stanie stawić oporu ogólnym tendencjom korupcji i agresji, będzie jej niezwykle trudno utrzymać równowagę mentalno-emocjonalną. Życie w środowiskach, w których dominuje korupcja i egoizm, może sprawić, że wrażliwe osoby, chcąc przetrwać, pogwałcą swoje sumienie i własną etykę moralną. W rezultacie takie zachowanie

powoduje, że są głęboko chorzy już od początku swoich wysiłków. W takich warunkach delikatnej osobie trudno jest zachować zdrowie i pozostać w dobrej kondycji przez długi czas, nawet pod najlepszą opieką homeopatyczną.

Całkiem logiczny jest zatem wniosek, że homeopatia nie jest podejściem terapeutycznym odpowiednim dla współczesnego „rozwinętego” społeczeństwa, że nigdy nie będzie powszechnie praktykowana we współczesnym świecie i że nigdy nie zostanie naprawdę przyjęta przez szkoły medyczne – z wyjątkiem kilku awangardowych instytucji medycznych, posiadających wizjonerskie przywództwo. Dlatego zawsze twierdziłem, że medycyna konwencjonalna w krajach rozwiniętych nie powinna się obawiać, że homeopatia naruszy jej przestrzeń.

Homeopatia zyskała i będzie zdobywać aprobatę jedynie tych nielicznych praktykujących ze szczytnymi ideałami, którzy wciąż wierzą w wolne i sprawiedliwe społeczeństwo – idealne społeczeństwo – które może wyłonić się po długim czasie i wielu cierpieniach. Łagodna forma praktyki medycznej nie otrzyma miejsca na rozkwit w świecie jutra, chyba że dni ciągłego ataku na wartości moralne odejdą w przeszłość. Ale realistycznie patrząc, czy tak się rzeczywiście stanie?

Mam wrażenie, że nawet gdyby jutro wyłonił się prorok o niezwykłych jakościach i mocy, nawołujący masy do pomocy w wyeliminowaniu przemocy i korupcji oraz zaprowadzeniu pokoju i sprawiedliwości na ziemi, jaki byłby wówczas najbardziej prawdopodobny scenariusz? Nasze nowoczesne społeczeństwo zabiłoby proroka!

Konflikt interesów.

Nie zadeklarowano.

Bibliografia

1. Alibeu JP, Jobert J. Aconite in homeopathic relief of post-operative pain and agitation in children [article in French]. *Pediatrie* 1990; 45:465–466
2. Chabanov D, Tsintzas D, Vithoukas G. Levels of health theory with the example of a case of juvenile rheumatoid arthritis. *J Evid Based Integr Med* 2018;23:2515690X18777995
3. Chapman EH, Weintraub RJ, Milburn MA, Pirozzi TO, Woo E. Homeopathic treatment of mild traumatic brain injury: a randomized, double-blind, placebo-controlled clinical trial. *J Head Trauma Rehabil* 1999;14:521–542
4. Denisova TG, Gerasimova LI, Pakhmutova NL, Mahesh S, Vithoukas G. Individualized homeopathic therapy in a case of obesity, dysfunctional uterine bleeding, and autonomic dystonia. *Am J Case Rep* 2018;19:1474–1479
5. Fisher P, Greenwood A, Huskisson EC, Turner P, Belon P. Effect of homeopathic treatment on fibrositis (primary fibromyalgia). *BMJ* 1989;299:365–366
6. Itamura R, Hosoya R. Homeopathic treatment of Japanese patients with intractable atopic dermatitis. *Homeopathy* 2003;92:108–114
7. Lamont J. Homeopathic treatment of attention deficit hyperactivity disorder: a controlled study. *Br Homeopath J* 1997;86:186–200
8. Mahesh S, Jaggi L, Jaggi A, Tsintzas D, Vithoukas G. Individualised homeopathic therapy in ANCA negative rapidly progressive necrotising crescentic glomerulonephritis with severe renal insufficiency – a case report. *J Med Life* 2019;12:49–55
9. Mahesh S, Mallappa M, Tsintzas D, Vithoukas G. Homeopathic treatment of vitiligo: a report of fourteen cases. *Am J Case Rep* 2017;18:1276–1283
10. Mahesh S, Mallappa M, Vithoukas G. Embryonal carcinoma with immature teratoma: a homeopathic case report. *Complement Med Res* 2018;25:117–121
11. Mahesh S, Shah V, Mallappa M, Vithoukas G. Psoriasis cases of same diagnosis but different phenotypes—management through individualized homeopathic therapy. *Clin Case Rep* 2019;7:1499–1507
12. Tenzera L, Djindjic B, Mihajlovic-Elez O, Pulparampil B, Mahesh S, Vithoukas G. Improvements in long standing cardiac pathologies by individualized homeopathic remedies: a case series. *SAGE Open Med Case Rep* 2018;6:2050313X18792813 *Homeopathy* Vol. 109 No. 3/2020 180 Can Homeopathy Survive in a World of Violence? Vithoukas
13. Tsintzas D, Jaggi A, Jaggi L, Mahesh S, Vithoukas G. Heterotopic ossification in a 7-year-old female patient treated with individualized homeopathy: a case report. *Clin Case Rep* 2019;7: 2526–2533
14. Văcăraș V, Vithoukas G, Buzoianu AD, et al. Homeopathic treatment for postpartum depression: a case report. *J Evid Based Complementary Altern Med* 2017;22:381–384
15. Vithoukas G, Văcăraș V, Kavouras J, et al. Homeopathic treatment for prolonged postoperative coma: a case report. *J Med Life* 2017; 10:118–121
16. Vithoukas G. *Levels of Health*. Alonissos, Greece: International Academy of Classical Homeopathy; 2019
17. Vithoukas G. *The Science of Homeopathy*. New York: Grove Press; 1981

